

RONDOM

h
s

E

'de

G

P

maart 2023

Zonder liefde ben je nergens

*Al kon ik nog zozeer
in prachtige preken
mijn redes afsteken
en wist wijze woorden op ieder gebied
maar had de liefde niet
dan was het toch meer
wat trommelgekleetter
gezwets en geschetter
had ik de liefde niet.*

*Al blies ik trompet
hoog van de toren
al zong ik in koren
de sterren van de hemel, het hoogste lied
maar had de liefde het toch net
als toeters en bellen.
Ik had niets te vertellen
had ik de liefde niet.*

*Zonder liefde ben ik nergens
zonder jullie stel ik niets voor.
Had ik jullie niet bij me
dan ging ik er aan onderdoor.
Want liefde is echt
en liefde is aardig
is open, oprecht
en eerlijk, rechtvaardig.
't Is liefde die ziet
hoe opnieuw te beginnen
die ieder verdriet
ook de dood kan overwinnen.*

Karel Eykman

Kerkdiensten

van de Protestantse Gemeente 'de Eshof' te Hoevelaken

zondag 12 maart	10:00 uur	ds. Job de Bruijn, Laren Collecten: Kerkinactie Jeugd- en Jongerenwerk en Eredienst
zondag 19 maart	10:00 uur	ds. Ellie Boot Collecten: Eigen Diaconie en Onderhoud orgel
zondag 26 maart	10:00 uur	ds. Ellie Boot Collecten: Leger des Heils en Beeld- en geluidsinstallatie
zondag 02 april	10:00 uur	ds. Rob Visser, Rhenen/Palmzondag Collecten: Stichting Moederzorg en Paas- en doopkaarsen
zondag 02 april t/m woensdag 05 april	19:00 uur	vesperteam Collecte: Hospice Nijkerk
donderdag 06 april	19:00 uur Pauluscentrum	ds. Ellie Boot en pastor Ben Piepers/Witte Donderdag
vrijdag 07 april	19:00 uur	ds. Ellie Boot en pastor Ben Piepers/Goede Vrijdag Collecte: Stichting Hulpdienst Hoevelaken
zaterdag 08 april	22:00 uur	ds. Ellie Boot/Paaswake Collecten: Eigen diaconie en Eredienst
zondag 09 april	10:00 uur	ds. Ellie Boot/Paasmorgen Collecten: Stichting Moederzorg en Kinderdienst

Agenda

dinsdag 14 maart	20:00 uur	Hogebrinkerweg 5 Wijkteam 6
woensdag 15 maart	13:30 uur	Inloophmiddag
donderdag 16 maart	19:30 uur 19.30 uur	Repetitie 'Broeder Franciscus' Diaconie
maandag 20 maart	20:00 uur	BRIES: Bezinningsavond met Felicia Dekkers "Van omkeren komt opstaan" Leiding: Felicia Dekkers
woensdag 22 maart	19:30 uur de Kopperhof	BRIES: Film Un Triomphe Coördinatie: Frans Hanse
zaterdag 25 maart	20:00 uur	BRIES: Verhaalconcert Franciscus, troubadour van God Leiding: Edwin Schimscheimer
woensdag 29 maart	13:30 uur	Inloophmiddag

Kerkdienst en liturgie

12 maart – zingen met Job de Bruijn

In de Veertigdagentijd zullen we bij de voorbeden de acclamatie ‘Open mij met mijn licht en mijn donker’ zingen. Het is een lied dat geschreven is door Job de Bruijn. In 2022 kreeg hij een bundel met 33 van zijn liederen aangeboden toen hij met emeritaat ging. De liederen schreef hij in de loop van zijn werkzame leven als predikant. Job is niet alleen predikant, maar ook musicus, wat te merken is aan de mooie melodieën en begeleidingen die in de bundel ‘laat de liefde je dragen’ te vinden zijn.

Op 12 maart zal hij voorgaan in de Eshof.

19 maart – laetare met Jean-Pierre

De eerste keer dat Jean-Pierre Gendrault de gemeente- en cantorijzang zou leiden tijdens de kerkdienst, ging dat helaas niet door: op 19 februari was hij ziek. Tot onze opluchting was Annahes Odink bereid en in staat om in te vallen.

Op 19 maart zal de cantorij weer aan de viering meewerken. Dat zal nu de eerste keer worden dat we Jean-Pierre als cantor in ons midden zullen hebben.

Zaterdag 25 maart:

try out ‘Broeder Franciscus – een verhaalconcert’

In het vorige kerkblad stond onder het programma van BRIES dit verhaalconcert al genoemd. De teksten en liederen, geschreven en gecomponeerd door Edwin Schimscheimer, vertellen over het leven van Franciscus van Assisi. Wie meer hierover lezen wil, kan de Rondom van februari erop naslaan. Het verhaal is mooi, de muziek is prachtig. Van harte welkom!

Vespers in de Stille Week

Op zondag 2 april, maandag 3 april, dinsdag 4 april en woensdag 5 april zullen er om 19.00 uur weer oecumenische vespers gehouden worden in de Eshof. Het thema van de serie van deze Stille Week is: 'Sterven om te leven?' Een vesper is een avondgebed naar het voorbeeld van de vespers die in de kloosters worden gehouden. Ze bieden ruimte om stil te zijn, mee te zingen met de liederen en mee te denken met de teksten.

In de vespers zullen de voorgangers ieder op eigen wijze nadenken over het thema. Wie of wat moet sterven om te leven? Wat zegt ons (het verhaal van) Goede Vrijdag?

Bij 'sterven om te leven' kun je ook denken aan het loslaten van zekerheden. We klampen ons allemaal vast aan bepaalde zekerheden. Maar zekerheden in ons leven zijn nooit 'echt' zeker en kunnen ons bovendien gevangen houden: door ons vast te klampen aan zekerheden zijn we onvrij. Tegelijk kan het loslaten ervan voelen als een vorm van sterven.

Ook letterlijk zien we van alles om ons heen sterven: de biodiversiteit, bijvoorbeeld. Wat betekent dat voor onze paasverwachting?

Voorgangers en musici in de vespers zijn (respectievelijk) Linda de Wals en Edwin Schimscheimer, Lieske Duim en Rudi Coppoolse, Marco Kruijsbergen en Simon Drost, en Cees Otte en Dinie Jager.

De vieringen van Pasen (6 t/m 9 april)

Het 'Paastriduum', zo noemen we de drie dagen van Pasen: Witte Donderdag, Goede Vrijdag en Paaswake/Paasmorgen. In dit 'A-jaar' zullen we ons laten leiden door lezingen uit het evangelie volgens de beschrijving van Matteüs.

Witte Donderdag vieren we als vanouds, dat wil zeggen vóór corona, in het Pauluscentrum. Goede Vrijdag zal in de Eshof plaatsvinden en ook in de Paaswake zullen de parochianen van de Paulusgemeenschap naar de Eshof komen. De boom die nu in de Eshof staat en die voor elke viering andere accenten krijgt, zal inspiratiebron zijn.

Aan de viering van Witte Donderdag zal het Pauluskoor meewerken en aan die van de Paaswake de cantorij. In alle drie de vieringen zullen Ben Piepers en ik samen voorgaan. Op Paasmorgen zullen we het koor FREE! in ons midden verwelkomen.

Ellie Boot

Uit de kerkenraad

De afgelopen maanden hebben we binnen de kerkenraad de nieuwe structuur geëvalueerd: het werken met de Grote en Kleine Kerkenraad.

Voor wie het niet meer weet: de samenstelling en werkwijze van de kerkenraad is begin 2022 drastisch veranderd. De aanleiding daartoe was, dat het moeilijk bleek om

ambtsdragers te vinden en dat het imago van de kerkenraad niet al te positief was. Veel en lang vergaderen en vooral ook: verantwoordelijkheid dragen. Wie heeft daar zin in?

Wel betrokken, niet verantwoordelijk.

In de nieuwe werkwijze is er een duidelijke scheiding gekomen in waar je als kerkenraad allemaal bij betrokken bent en waar je direct verantwoordelijk voor bent. Simpel gezegd: ieder heeft z'n eigen onderdeel en heeft daarin vergaande bevoegdheid. Bij een besluit hoeft niet de hele kerkenraad mee te praten. Natuurlijk informeren we elkaar, maar we houden de lijntjes kort en simpel.

Door met een vast team te werken, de Kleine Kerkenraad, ontstaat er tegelijk meer verbinding en beter samenspel. De leden van de Kleine Kerkenraad zien elkaar in vaste samenstelling elke vergadering. Daardoor weten we van elkaar wat er speelt en is aanspreken of afstemmen ook makkelijker. De Kleine kerkenraad bestaat uit 7 tot 8 personen.

We doen niet aan OMA

De Grote Kerkenraad komt 2-3 per jaar bij elkaar en bestaat uit de ambtsdragers die niet in de Kleine Kerkenraad zitten. Het karakter van de Grote Kerkenraad is meer verbindend dan inhoudelijk. We vergaderen zo kort mogelijk en doen niet aan "ik zal jou eens vertellen wat ik ervan vind". OMA blijft thuis: we geven niet zomaar Oordelen, (dwingende) Adviezen en (ongevraagde) Meninge over dingen waar je niet verantwoordelijk voor bent. Dat vertoebelt namelijk de samenwerking en de relatie. Verheldering vragen en meedenken als dat gevraagd wordt, is natuurlijk prima, graag zelfs!

En hoe zit het dan met de wijkteams?

Een consequentie van de nieuwe werkwijze is, dat we de functie van wijkouderling of wijkdiaken los hebben gelaten. Ik heb gemerkt dat met name dat punt nog niet altijd helder is in de gemeente. Dus goed om het hier nog eens te noemen. Er zijn coördinatoren voor elke wijk, met ieder het team van contactpersonen. Als pastoraal ouderling is Nel van Rietschoten het aanspreekpunt en vertegenwoordiger van deze coördinatoren. Via haar zal de informatie naar de wijkteams en coördinatoren vanuit de kerkenraad dus lopen.

Waar gewerkt wordt, worden fouten gemaakt.

Bij de evaluatie van de afgelopen maanden hebben we gezien dat nog niet altijd alles goed is gegaan. Het is soms even wennen. Dan struikelen we over elkaars voeten en doen we dingen dubbel, of we vergeten juist iets of iemand. Dat kan pijnlijk zijn. Tegelijk zie ik, als voorzitter, dat we in onze gemeente veel ruimte voelen om de dingen op tafel te leggen en te bespreken. Dat is prachtig!

'De Eshof': een plek om met elkaar te dienen, te vieren en te leren.

*Warme groet,
Eunice van Zomeren*

40 dagen tijd om ruimte te maken

Wie goede voornemens had voor de 40 dagen naar Pasen, mag hierover eens nadenken: Wil ik het verschil maken in het leven van een vluchteling? Wil ik zelf nieuwe ervaringen opdoen, een beetje doorzicht bieden in die ontmoetingen? Dat hoeft geen individuele zaak te zijn. Mensen kunnen de komende weken elkaar helpen herinneren aan al hun goede voornemens: om ruimte te maken voor ongeziene mensen, ruimte in (scherm)tijd, ruimte voor reflectie, ruimte in je buik, in je portemonnee... En met Pasen elkaar vertellen of dat is gelukt, voor korte of langere tijd.

Op veel locaties van VluchtelingenWerk in Nederland worden diverse soorten vrijwilligers gezocht: juridische begeleiding; maatschappelijke begeleiding; taalcoaching, tolk; Het draaien van spreekuren; En nog veel meer zoals het helpen bij administratie, verrichten van klussen. Spreekt één van de bovenstaande rollen jou aan en wil jij ook jouw steentje bijdragen als vrijwilliger? Meld je dan nu aan! Kijk op: <https://actie.vluchtelingenwerk.nl/vrijwilligers-gezocht-vluchtelingen>. In de gemeente Nijkerk wordt momenteel gezocht naar maatschappelijk begeleiders, die alleenstaande statushouders of gezinnen helpen bij de inburgering. Je kunt doorgaans zelf beslissen hoeveel tijd je wilt besteden en wanneer. En er staat een groep van ervaren vrijwilligers je terzijde.

Als je daar (nog) niet aan toe bent: je kunt ook zelf in je omgeving eens (incidenteel) contact leggen met een statushouder die hier in Hoevelaken om de hoek is komen wonen. Alles voor een glimlach!

Voor meer informatie daarover: **Simon Drost**.

Maak jij het verschil in het leven van een vluchteling?

Kom werken als vrijwilliger bij VluchtelingenWerk!

Welk vrijwilligerswerk past bij jou?

- Juridisch begeleiders
- Maatschappelijk begeleiders
- Taalcoaches en tolken
- Spreekuur medewerkers
- Administratief medewerkers
- Receptionisten

We zoeken door het hele land vrijwilligers. Er is altijd wel een functie die bij je past!

Welk vrijwilligerswerk past bij jou?

Onze vrijwilligers staan dagelijks vluchtelingen bij die aankomen in Nederland en hier bescherming zoeken. Zij ondersteunen, adviseren en begeleiden vluchtelingen met de integratie in onze samenleving. Vrijwilligers betekenen veel voor vluchtelingen. Met hun inzet helpen we ze op weg naar een nieuw bestaan. Help jij ons mee?

Juridisch begeleider in asielzoekerscentra of op andere locaties
Vluchtelingen hebben veel hulpvragen. Je informeert en begeleidt bij de verschillende stappen die genomen moeten worden. Je voert intakegesprekken en geeft voorlichting over de asiel- en gezinsherenigingsprocedure. Je bemiddelt en wijst door naar de diverse instanties. Juridische kennis is een pré maar niet noodzakelijk. Wij bieden je een inwerkprogramma.

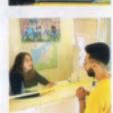
Maatschappelijk begeleider - Wanneer vluchtelingen in een Nederlandse gemeente komen wonen, komt er ontzettend veel op hen af. Naast de verhuizing naar een onbekende stad of dorp, moeten zij hun weg vinden in een onze regelgeving en snel de Nederlandse taal leren. Je helpt vluchtelingen bij vragen en problemen omtrent financiën, onderwijs en gezondheidszorg.

Taalcoach | tolk | taalbuddy - Alles begint met taal. Je netwerk uitbreiden, een studie volgen of een baan vinden: het kan pas wanneer je de taal spreekt én begrijpt. Als vrijwilliger zet jij je in om vluchtelingen op een laagdrempelige manier kennis te laten maken met de Nederlandse taal... Al met twee uur per week kun jij iets voor een vluchteling betekenen!

Spreekuur medewerker - In deze functie beantwoord je tijdens het spreekuur korte vragen van vrijwilligers. Je ondersteunt hen o.a. bij het invullen van formulieren en vragen over wonen, verzekeren en betalen.

Administratief medewerker en receptionist(e)
Ook in deze rol draag je bij aan de processen in onze organisatie en ondersteun je ons werk voor vluchtelingen.

Zit er iets voor je bij?
Ben je enthousiast en wil je snel beginnen? Scan dan de QR code of kijk op: actie.vluchtelingenwerk.nl/vrijwilligers-gezocht-vluchtelingen

Palmpasen in de Eshof

Zondag 2 april om 10:00

Kom jij ook een Palmpasenstok maken?

Heb je thuis nog een stok liggen,
wil je deze dan meenemen?

Minirok, neuspiercing en ligfiets: Ellie Boot is alles behalve een doorsnee dominee

tekst en foto: Manon Meijer, bron: Stad Nijkerk

[NIJCKERK] Ellie Boot (59) is geboren in Gapinge, Zeeland. Ze woont samen met Henk Boswijk (59) en heeft drie kinderen. Na vele omzwervingen, zowel in binnen- als buitenland, is ze uiteindelijk terecht gekomen in Hoevelaken. Volgens Ellie is het gras nergens groener dan in Hoevelaken. Waarom? Volgens Ellie heeft Hoevelaken de kerkelijke betrokkenheid van een dorp en de mentaliteit van de stad. Een fijne combinatie, vindt ze.

Dominee van de Protestantse kerk De Eshof in Hoevelaken, Ellie Boot. De meeste Hoevelakers hebben wel een beeld bij haar. De goedlachse, vaak in minirok gehulde dominee met neuspiercing en ligfiets. Ze is allesbehalve doorsnee en houdt niet vast aan dogma's en aan regels van hoe het allemaal hoort. Ze is ruimdenkend en oefent liefdevol en vol passie haar vak uit. Weinigen weten van haar onzekerheden en haar worsteling met de kerk. Haar vader was predikant, maar Ellie had als jongere niet veel met de kerk. Inmiddels staat ze 29 jaar op de kansel als dominee van De Eshof. Wat is er onderweg allemaal gebeurd?

SLECHTHOREND

Als je haar ziet, komt ze open en zelfverzekerd over. Toch kent ze ook onzekerheid. Openlijk vertelt ze hierover. „Wat velen niet weten, is dat ik al van kinds af aan slechthorend ben. Ik heb als kind al geleerd om hard te werken. Ik moest erg mijn best doen om bij te blijven. Ik hoorde heel veel niet, dingen gingen langs me heen. Ik heb pas hoorapparaten gekregen toen ik in de brugklas zat. Dat heeft ermee te maken dat ik een groot deel van de tijd ben opgegroeid op Curaçao. Daar was nog geen testapparatuur. Toen ik een jaar of 11 was, kwam dat pas. Mijn ouders hebben mij toen laten testen. Er was dus wel een vermoeden.”

Op de vraag hoe Ellie zich al die tijd heeft kunnen redden op school, vertelt ze: „Ik zat altijd vooraan in de klas, en stelde veel vragen aan mijn buurmeisje. Wat is er gezegd, wat is het

huiswerk? Altijd dubbelchecken. En daarnaast veel uit boeken leren. Nu ik terugkijk, weet ik zeker dat ik gevormd ben door mijn slechthorendheid. Als kind wilde ik graag met iedereen meedoen en ik moest daar hard voor werken. Als het niet lukte, voelde dat als falen. Ik merk dat ik daar nog steeds wel last van heb. Dat gevoel van falen. Dat is waar ik zoekende ben: mezelf aanvaarden met die slechthorendheid.”

LEVENSLANG PROCES

Heeft Ellie zichzelf inmiddels kunnen aanvaarden? „Kijk”, begint ze peinzend, „volgens mij is aanvaarden een levenslang proces. Soms lukt dat en soms ook niet. En van het gevoel van falen ligt de oorsprong in mijn jeugd. In de tijd dat mensen nog niet wisten dat ik slechthorend was, kreeg ik op mijn kop als ik iets niet goed deed. Terwijl ik het dan eigenlijk niet had gehoord. Op het moment dat iets mij nu niet lukt, komt dat oude gevoel weer boven.”

MEEDOEN

„Wat betreft het gehoor, daar heb ik nog steeds een weg in te vinden. Ik heb bijvoorbeeld volgende week drie studiedagen met elf mensen. In de loop van de dag word ik dan heel moe en komt er een soort van knellende band om mijn hoofd, omdat ik heel hard zit te werken om alles te kunnen volgen. Ik gebruik dan wel mijn apparatuur. Ik heb een speciale vergadermicrofoon, en een halsmicrofoon die ik om kan doen bij degene die spreekt. Maar desondanks mis ik veel, met name de medeklinkers. Die plak ik er in mijn hoofd altijd aan vast. Dat gaat ongemerkt. Ik hoor mezelf ook niet duidelijk praten. Ik hoor mijn s-en en t's ook minimaal. Ik weet dat ik ze uitspreek, maar of ik ze helemaal goed uitspreek, weet ik niet. Als ik te vol loop in mijn hoofd, dan is de afspraak dat ik even afhaak en voor mezelf kies en de stilte zoek. Maar dat vind ik heel lastig, want dan mis ik weer iets. En ik wil graag meedoen”, vult ze lachend aan.

THEOLOGIE

Als jongere had Ellie weinig met de kerk en had ze zeker geen ambities om dominee te worden. Wat is er onderweg veranderd? „Ja, hoe is dat gelopen, he?”, lacht Ellie. „In de periode dat ik in Amsterdam woonde, ben ik theologie gaan studeren. Ik wilde iets met geschiedenis, psychologie, sociologie en met talen. Niet mezelf op één richting vastpinnen. Ik wilde weten wat waar was, ik wilde weten wat we konden weten. Wat kan ik weten? Daarom ben ik theologie gaan studeren.”

In die tijd veranderden er een aantal dingen. „Ik ben op een gegeven moment, als onderdeel van de studie, de predikantsopleiding gaan doen. Ik dacht, straks ben ik afgestudeerd en heb ik helemaal geen beroepsmogelijkheid. Dus laat ik die deur in ieder geval openhouden. Je weet maar nooit. En dat ik niets met de kerk had, zat met name in het gegeven dat ik niets had met ouderwetse theologie, met het instituut kerk en met regeltjes van hoe hoor je je te gedragen.”

TEKSTEN

„In die periode kwam ik wel eens in de kerk waar Huub Oosterhuis voorging, de Ekklesia kerk. Dat was een beetje een studentenclub waar prachtige liederen werden gezongen. Lieder met teksten van Huub Oosterhuis, door verschillende componisten op muziek gezet. Prachtig. En in die teksten kon ik mij over het algemeen wel vinden. Het was een andere manier van geloven. Andere mogelijkheden. De liederen waren voor mij vooral een tastend en zoekend leven. Ik had niet zo veel met zekerheden. En daarmee bedoel ik dat je zeker weet dat God bestaat, of dat Jezus heeft bestaan. Of dat alles precies zo is gebeurd als in de bijbel staat. Ik dacht toen: Ik moet maar geen dominee worden als ik dat allemaal niet geloof.”

Toen Ellie stage ging lopen in Koog aan de Zaan, ontmoetten ze daar predikanten die ook ‘twijfelaars’ waren. „Ik had mooie gesprekken met ze en kon ze vrijuit vragen wat hen bindt met de kerk. Daar vertelden ze over en het bleek dat zij ook zoekende waren. Ook aan het tasten. Het niet weten en er toch bij horen, de gemeenschap zoeken. Dat raakte mij. Dat was hoe ik er ook over dacht, dus daar is het gaan kriebelen

GRAS NERGENS GROENER

Uiteindelijk kwam je na vele omzwervingen terecht in Hoevelaken. Waarom Hoevelaken? „Ja, bijzonder he?“, glimlacht Ellie. „Toen ik klaar was met mijn studie in Amsterdam, was er een vacature in Hoevelaken voor De Eshof. Ik weet nog dat ik dacht: Dit is echt een lot uit de loterij. Qua profiel, soort gemeente en het profiel van de predikant. In eerste instantie werd ik het niet. Het werd iemand anders. Uiteindelijk zei hij af en werd ik alsnog gekozen. En nu ben ik hier al bijna 29 jaar predikant.”

„Voor mij is het gras nergens groener dan in Hoevelaken”, glimlacht Ellie. „Ik voel me hier zo goed. Hier heb ik het gevoel dat ik mag zijn wie ik ben. Dat het geen controversieel ding is dat ik niet getrouwd bent, dat ik op een ligfiets rijd. Ik krijg hier veel goodwill.”

Wat en wie is God en het geloof voor Ellie? „Voor mij is het menselijk contact toch wel het wezenlijke, wat zin geeft aan het leven”, vertelt Ellie bevlogen. „Dus ik zit dan toch wel op een goede plek als predikant”, lacht ze. „Ik vind het belangrijk dat ieder mens mag zijn wie hij wezenlijk is. Wanneer je jezelf bent en jezelf kunt aanvaarden met alles wat in je is en de ander ook, dan is God daar. Dat is iets van God. God bestaat wanneer hij gebeurt.”

En het geloof? „Voor mij is geloof het vertrouwen dat ik niet in mijn eentje ga. Dat er hoe dan ook meer is dan wij kunnen weten.”

Bekende Hoevelakers. Ze hebben allemaal iets betekend voor het dorp en voor de inwoners. Als je hun naam noemt, gaat er bij de meeste mensen een lampje branden. Maar wie zitten er achter deze bekende namen en gezichten? In de rubriek ‘Wereldberoemd in Hoevelaken’ gaat de Stad Nijkerk langs bij deze Hoevelakers om een kijkje te nemen in hun kleurrijke leven.

Kijk op www.stadnijkerk.nl voor meer verhalen in deze serie

De Levensboom

De boom van ons leven en onze aarde.
Hij lijkt dood te zijn, maar er komt leven in.
Elke zondag zullen er verbeeldingen op te zien zijn.
Hoop en liefde zullen niet ontbreken.
De boom is niet dood, maar komt tot bloei.
De dood heeft nooit het laatste woord.
Gedurende de Veertigdagentijd is er een boom te zien in het liturgisch centrum; deze symboliseert onze

Levensboom.

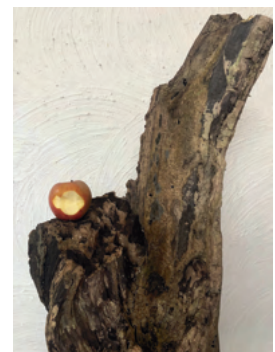
Levensboom, symbool voor *bescherming, kracht en groei*.

Laten wij zo samen op weg gaan naar het Licht van Pasen!

De Liturgische Vormgroep

26 februari: eerste zondag van de 40-dagen

Vanaf het begin verstoort de mens
schoonheid, eet van het kwaad
en beeft de aarde van
onrecht, leugen, dood en verdriet
maar liefde en hoop
geven nooit op.

5 maart: tweede zondag van de 40-dagen

In elke barst
is een opening
die licht doorlaat
en warmte geeft
troost brengt in
donker en kou.

Van harte aanbevolen door de diaconie: de eerste collectes in maart.

12 maart

Kerk in Actie

Jeugd en jongeren werk

Met uw bijdrage kan de leiding van de kinderdienst zorg dragen voor de zondagse kinderdiensten met leuke materialen die dit ondersteunen. De coördinatie van het verdere jeugdwerk vindt plaats op projectbasis.

19 maart

Eigen diaconie

Naast de vele diaconale organisaties die wij steunen en waarvoor vaak een collecte bestemd is heeft de diaconie van de Eshof ook uw steun hard nodig. Met uw steun kunnen wij gezinnen in Hoevelaken, die in financiële nood verkeren, op weg helpen.

Algemeen doel van deze hulpverlening is mensen de weg wijzen, te begeleiden naar zo zelfstandig mogelijk functioneren in de maatschappij en zo nodig financiële hulpverlening. In noodsituaties is het mogelijk eerst crisishulp te verlenen door geld of goederen te geven. Helaas zijn er nog veel gezinnen in Hoevelaken die deze steun heel hard nodig hebben. Uw bijdrage aan dit doel wordt enorm gewaardeerd!

26 maart

Leger des Heils

Het Leger des Heils biedt hulp aan mensen zonder huis in de breedste zin van de betekenis. Hulp door eten te verstrekken aan mensen die op straat leven, hulp in de vorm van dag- en nacht opvangvoorzieningen, maar ook hulp in de vorm van crisisopvang voor mensen die ineens geen dak meer boven hun hoofd hebben. Juist met deze donkere dagen willen wij deze mensen een stukje licht geven. Uw bijdrage van harte welkom!

2 april

Stichting Moederzorg

Saskia van 't Veer komt in haar werk als kraamverzorgster regelmatig bij gezinnen waar een kind in armoede geboren wordt. Het grijpt haar altijd enorm aan om ouders of een alleenstaande moeder, na de bevalling, te moeten achterlaten in een situatie die onveilig, stressvol en armoedig is. Daarom besloot zij te willen helpen en is Stichting MoederZorg (SMZ) opgericht. Wat Saskia o.a. aantreft zijn kapotte onveilige tweedehands spullen zoals bedjes, kinderwagens en boxen. Vieze beschimmelde matrassen, geen of te weinig lakentjes, dekentjes, handdoeken,

bevallingsbenodigdheden etc. Ook doneert de stichting met enige regelmaat luiers aan de voedselbank Amersfoort. Help je mee moeders financieel te steunen zodat zij beter voor hun kinderen kunnen zorgen?

De vespercollectes van 2,3,4 en 5 april zijn bestemd voor het Hospice Nijkerk.

7 april

Stichting Hulpdienst Hoevelaken

De Stichting Hulpdienst Hoevelaken is een vrijwilligersorganisatie die in 1985 is ontstaan uit een initiatief van kerkelijke en maatschappelijke instanties. Zij biedt hulp en zorg aan de inwoners van Hoevelaken. Kunt u door ziekte, een handicap, leeftijd of andere omstandigheden geen beroep doen op bestaande hulpinstanties, dan staan de vrijwilligers van de hulpdienst voor u klaar. De hulp is bedoeld voor iedereen, die om wat voor reden dan ook, een helpende hand of een steuntje in de rug nodig heeft. Deze fantastische vrijwilligers helpen vooral ook de mantelzorgers, die het vaak zwaar hebben. Onze steun wordt enorm gewaardeerd.

8 april

Eigen diaconie

Misschien verwacht je het niet maar er zijn in Hoevelaken en directe omgeving mensen die moeten rondkomen met een minimaal inkomen. Dit kan komen doordat ze hun werk hebben verloren of onverwacht voor (te) grote uitgaven staan waardoor gezinnen aan het einde van de maand hun vaste lasten niet kunnen betalen en niet meer weten hoe ze aan het einde van de maand kunnen rondkomen. Voor deze mensen staat de Diaconie hen bij en helpt ze. Niet alleen door ze financieel te ondersteunen maar ook om ze wegwijs te maken in de mogelijkheden van hulp die geboden kan worden door verschillende organisaties.

9 april

Stichting Moederzorg

Saskia van 't Veer komt in haar werk als kraamverzorgster regelmatig bij gezinnen waar een kind in armoede geboren wordt. Het grijpt haar altijd enorm aan om ouders of een alleenstaande moeder, na de bevalling, te moeten achterlaten in een situatie die onveilig, stressvol en armoedig is. Daarom besloot zij te willen helpen en is Stichting MoederZorg (SMZ) opgericht. Wat Saskia o.a. beschimmelde matrassen, geen of te weinig lakentjes, dekentjes, handdoeken, bevallingsbenodigdheden etc. Ook doneert de stichting met enige regelmaat luiers aan de voedselbank Amersfoort. Help je mee moeders financieel te steunen zodat zij beter voor hun kinderen kunnen zorgen?

Jan van de Kuilen

Van harte aanbevolen door het college van kerkrentmeesters: De 2e collectes voor de komende weken

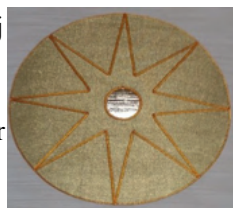
Op 5 maart: Jeugd- en Jongerenwerk

Onder andere de basiscatechisatie wordt uit het jeugd- en jongerenwerk bekostigd, bijvoorbeeld materialen en excursies. De coördinatie van het verdere jeugdwerk vindt plaats op projectbasis. Met uw hulp zetten onze jeugdouders zich daar graag voor in!

Op 12 maart: Eredienst

De Bijbelse boodschap leert ons dat wij de opdracht hebben, in navolging van Christus, God en elkaar lief te hebben. Daarvoor hebben we elkaar nodig, ieder met zijn of haar eigen gaven. Dit komt voor een deel tot uitdrukking in de erediensten. Met uw steun aan de collecte kunnen we samen de kosten dragen voor o.a. de vergoeding voor gastpredikanten, vieringen met Maaltijd van de Heer, koffie, thee en limonade na de dienst. En uiteraard worden er ook oecumenische erediensten georganiseerd.

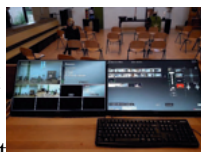
Op 19 maart: Onderhoud orgel

In 1997 is het orgel in de Eshof geplaatst, waar het zowel voor de begeleiding van de gemeentezang als voor de ondersteuning van de Eshof cantorij wordt gebruikt. Dit prachtige instrument heeft 13 registers, waaronder twee fraaie tongwerken, verdeeld over 2 klavieren en pedaal. Het instrument bevat een variatie aan klankkleuren. Uiteraard dient het orgel met regelmaat te worden onderhouden en gestemd. Met uw bijdrage kunnen we blijven genieten van prachtig orgelspel verzorgd door een team van zeer toegewijde organisten.

Op 26 maart: Beeld en geluid

Dankzij een groep enthousiaste gemeenteleden is tijdens de coronatijd niet alleen de geluidsinstallatie verbeterd maar is ook de beeldverbinding met De Eshof tot stand gekomen. Door een forse investering

en de inzet van een groep vrijwilligers is nu elke dienst in geluid en beeld te volgen. Voor de kosten van de installatie en het onderhoud van de software vragen wij u de collecte van harte te steunen.

Op 2 april: Paas- en doopkaarsen

Elk jaar wordt er weer een nieuwe paaskaars en een aantal doopkaarsen besteld. Het Licht van Pasen wordt in de paasnacht aangestoken en de paaskaars is dan al in volle pracht gebracht door bijvoorbeeld de kinderen van de basiscatechisatie of door een creatief gemeentelid. Bij de doop wordt een doopkaars aangestoken aan het Paaslicht en krijgt de dopeling het Licht mee naar huis. Met de opbrengst van de collecte kunnen de kaarsen Licht blijven brengen.

José van Dasselaar

hogeschool
Windesheim

'Theologie bood mij toekomstperspectief'

Guyana Zijl (31) leert uit boeken en van gesprekken met mensen in de marge. Theologie bleek de ideale studie voor haar: 'Het bood me weer een toekomstperspectief.'

De hbo-opleiding Theologie op Windesheim in Zwolle heeft haar veel gebracht, vertelt ze: 'Je krijgt veel ruimte om te reflecteren. Dat is voor mij een zegen geweest: ze lieten me echt met mezelf worstelen. Je onderzoekt wat je mensbeeld is, wat je godsbeeld is. En je leert dat anderen er soms heel anders in staan dan jij.' Het was een veilige omgeving, blikt ze terug: 'Je bent voor de docenten geen nummertje. Tijdens mijn zoektocht ben ik bijgestaan door echt heel bewaarde mensen. Dat vond ik heerlijk: ze kenden mijn naam, ze wisten waar ik mee bezig was.' Inmiddels studeert ze Religiewetenschappen aan de Radboud Universiteit.

Als je geïnteresseerd bent, zie onze website voor meer informatie: www.windesheim.nl

Gastpredikanten

In de komende weken gaan de volgende gastpredikanten voor in 'de Eshof'.

Op 12 maart is dat **Ds. Job de Bruijn** uit Eemnes. In het februari nummer van Rondon is al iets over hem geschreven.

Op 2 april (palmzondag) gaat **Ds. Rob Visser** uit Rhenen voor. Rob Visser is een graag geziene gastvoorganger die al enkele malen in 'de Eshof' is voorgegaan.

Hij was een van de eerste pionier-predikanten van de landelijke Protestantse Kerk en heeft in die rol, zoals hij zelf zegt 'het voorrecht en de ruimte gehad om te slagen en te mislukken'. Volgens Rob kent pionieren twee kanten, waarbij de balans vaak naar het laatste uitslaat. 'Dat is geen probleem, als je maar niet bij de pakken neer zit of verkrampt gaat proberen de volgende keer niet te falen'. 'Pionieren is: vallen en opstaan, om je heen kijken en zien op wiens schouders je kunt staan. En vooral volhouden!'

De werkervaring van Rob Visser omvat een lange tijd. In september 1975, net klaar met de studie kreeg hij de opdracht een gemeente op te richten op Tholen. Deze jonge Protestantse gemeente rond de Gasthuiskapel bestaat nog steeds. Daarna volgden de gemeenten Geldermalsen (Deil en Enspijk), Holten en de centrumgemeente rond de Grote Kerk in Apeldoorn. De laatste 7 ½ jaar voor zijn emeritaat was hij werkzaam als pionier-predikant op IJburg (De Binnenwaai) en de laatste vier jaar stadspredikant van Amsterdam.

Op IJburg verwierf Rob Visser in 2013 landelijke bekendheid met het opzetten van het Parents House. Het aantal echtscheidingen is groot, ook op IJburg. Omdat gescheiden ouders moeilijk aan een huis komen bedacht Rob Visser het Parents House waar je na een echtscheiding maximaal een jaar een betaalbaar huis kunt delen.

Ook eerder was Rob Visser landelijk in het nieuws. Als predikant in Apeldoorn, zijn toenmalige standplaats, zette hij op Koninginnedag 2009 de deuren van zijn kerk open nadat Karst T. acht mensen uit het publiek had doodgereden. De protestantse kerk ligt vlakbij monument De Naald waar de dodenrit van Karst T. eindigde.

Rob houdt van de kerk en hij heeft altijd getracht in zijn werk het diaconaat en het pastoraat als hol en bol te zien en te verwerklijken. Dat dit ook gold voor zijn pionierswerk was voor hem evident.

Met zijn vrouw woont hij tegenwoordig in Rhenen en is hij interim predikant in Vuren.

Frits Harmsen

Kaïn

Euforisch gesloopt. Zo voelde ik me toen ik op 12 februari aan het eind van het musical weekend - Kaïn, zwerver in de oerverhalen - van de Eshof naar huis liep. Bevrijd en bekaft. Trots op al die mensen op dat podium, de spelers, het koor, het combo en al die anderen eromheen, het team dat ons er doorheen sleepte met de super-actieve en o zo secure Nel. Op de catering die liep als een trein. Trots dat ik ondanks mijn lichamelijk ongemak toch had mee mogen en kunnen zingen vanaf een hoekje op het podium, naast het perfect ingepakte orgel.

De musical Kaïn. Bijzonder stuk over jezelf tegenkomen, over met je verhalen in het reine komen, je onbarmhartig spiegelen aan de wereld en de mensen om je heen. Hoe je daar een ander bij nodig hebt. Die ander, die jou jij maakt. Die ander die jou schept en herschept zoals een drievuldige scheppende baarmoeder god dat kan. Die ander die op terechte en scherpe vragen het juiste antwoord geeft op het venijnige sarcasme van onze fantastische slang (Sterre).

De rillingen over mijn rug, wanneer de kleine Kaïn (Leah) een rode rugzak aangeeft aan de volwassen Kaïn (David) door de grote rode spiegel heen. Die spiegel staat voor het rode frame waarin Kaïn gevangen zit, door de mensen om hem heen, maar ook door zichzelf. Kippenvel als Kaïn door het volk daarom bijna van het podium af wordt gezongen; weg met jou! Gelukzoeker, raddraaier, zwerver, verstekeling Kaïn, op de vlucht voor de mensen en voor zichzelf. Vloekend vlucht hij weg van de frames waardoorheen iedereen naar hem kijkt. Iedereen, zelfs de drievuldige baarmoeder god en haar slang. Iedereen behalve Silla (Anne). Silla, zomaar een vrouw in de poort van de stad Babel. Die ander, die zich wel aan Kaïn waagt.

Dan de vertwijfeling rond het vreemde verhaal van Noach, met een rechtszaak tegen god, die je stil doet staan bij al onze vragen rond vernietiging, oorlog en vrede, de Oekraïne. Met de dronken Noach (Jan) gingen we het schip in, op weg naar de regenboog vol nieuw en divers leven. Pal daarna de rillingen wanneer Kaïn zijn broer Abel (Jouke) dood slaat en zijn moeder (Kirstin) voelt dat de grond onder haar voeten rood kleurt als bloed. Hoe Adam (Henk) en zij elkaar weer vinden - prelude op Kaïn en Silla.

De trilling als Silla aan het einde aan Kaïn vraagt of hij behalve brokken maken ook iets goeds kan bouwen. Een stad of zo? Die zinderende als Kaïn door de spiegel heen de armen van Silla in stapt. Geweldig zoals David de figuur van Kaïn dicht bij ons wist te brengen.

De musical werd een rond verhaal dat geen verhaal was, maar een ervaring. Zo ging het team met Simonet, Lodewijk, Annemieke, Kirstin en David nu bijna twee jaar geleden ook met ons op weg, op avontuur. Mooi verbeeld met goede muziek en mooi spel. Met mensen uit een wijde kring rond de Eshof. Met lijsten en spiegels uit mijn eigen kunstwerken in de hal: lijsten en spiegels met vragen erop, die de ervaring van de musical versterkten.

Zelf heb ik, vanuit mijn klein hoekje op het podium, vier keer voluit mee kunnen zingen met de bassen, en af en toe ook met de tenoren. Dat voelde heel fijn, want ik heb veel met deze musical. Voor mij ging het over levensvragen. Vragen over wie wij zijn in eigen en andermans ogen. Vragen waar ik ook in mijn kunst mee worstel. Inspirerend. Het was mijn “euforische sloop” meer dan waard.

Feije Duim, De Eshof, Hoevelaken, 28 februari 2023

Update ZWO

Deze maand een update over ons meerjarenproject in Georgië en over de proefboerderij bij Queen of Peace in Uganda. Het ZWO team gaat van 10-17 juni naar Georgië om verder de relatie op te bouwen met het Youth for Christ team in Tbilisi en Aghaiani. We willen ook graag naar Georgië toe om te kijken of een diaconaal jongerenproject mogelijk is. Een mooi vooruitzicht voor onze gemeente om in de zomer van 2024 vanuit ons midden weer een jongerengroep te mogen uitzenden. Wij zien er erg naar uit. Mieke van Vliet zal ons meenemen in haar voorbereidingen voor de reis. Daarnaast is een beeldverhaal van de start van de proefboerderij bij Queen of Peace opgenomen.

Aghaiani in Georgië.

Twijfel, onderbuikgevoel en reiskriebels over een prachtige plek.

We mogen weer, hoe fijn is dat.

En omdat we weer mogen, ben ik weer terug met mijn pen. Natuurlijk mochten we al een poosje... Reizen bedoel ik en dat snapt u allen vast wel.

De ZWO heeft al bijna drie jaar een nieuw project in Georgië, wat gesteund wordt. Vol enthousiasme was een nieuwe jongerengroep gestart met fondsen werven, plannen maken en dromen over mooie ontmoetingen. Toen kwam Corona en gooide veel roet in heel veel bordjes eten.

Het geld wat er al binnen gebracht was, is natuurlijk wel gestuurd naar de mensen in Georgië, maar een echte "real life ontmoeting" om het project en de mensen te leren kennen zat er nog steeds niet in.

Inmiddels is er behalve Corona een volgende ramp aan de gang, de oorlog in Ukraine.

Die ontwricht hele stukken van Europa, en gooit ook weer roet in heel veel borden eten.

Deze winter, tijdens een ZWO vergadering, kwamen er voorzichtige signalen. Zouden we niet...? Is het mogelijk dat...? Wie gaat er mee...? We willen zo graag weer met het mooie project aan de gang.

Mijn man Wim zei na de vergadering. "We willen naar Georgië, het wordt tijd dat we gaan kennismaken zodat we kunnen bekijken of de plek geschikt is voor een jongerenreis. Zou je ook weer mee willen gaan?"

Mijn gedachte was in eerste instantie: willen ze wel dat ik mee ga? Het was fijn om te horen dat dit geen probleem was. Na India en Uganda, mag ik weer met ze mee, hoe leuk is dat.

Georgië.

Ik heb de halve wereld over gereisd maar ik weet er eigenlijk

niets van. Het Oostblok. En Oostblok is ook Rusland.

Rusland doet tegenwoordig hele nare dingen. Nu is de Donbas het slagveld. Ik heb de kaart erbij gepakt. Georgië grenst aan Rusland!

Ik kreeg weer visioenen van 2020. Samen met mijn dochter naar een vriendin in Mombassa. Er was Corona, maar reizen kon nog. BuZa gaf gewoon code geel en in Mombassa scheen de zon en hadden ze geen last van Corona.

We zijn gegaan en drie dagen laten ontplofte de wereld. Het luchtruim van de Schengenlanden ging ineens potdicht en we zaten vast in Kenya.

Dan sta je echt raar te kijken. En behalve de stress, dacht ik ook... "heb ik wat gemist?" Waar was mijn vertrouwde onderbuikgevoel? Hoe kan het dat ik gewoon met mijn dochter naar de andere kant van de wereld ben gevlogen terwijl er blijkbaar al heel wat aan de hand was.

BuZA, KLM en de Nederlandse ambassade waren niet te bereiken. Maar het kwam goed. Een aardige dame van Kenya Airways heeft uiteindelijk geregeld dat wij mee mochten op een repatriërvlucht vanuit Zuidelijk Afrika, die een stop zou maken in Nairobi.

Wij zijn zo veilig thuis gekomen en ik kon weer een mooi avontuur in mijn boek bijschrijven. Onbewust heeft dit wel wat met me gedaan.

En dat gevoel kwam een beetje terug. Zo'n beetje dat ik tegen Wim zei dat ik eigenlijk niet mee wilde. Een poos heb ik met die twijfel rondgelopen. Wel of niet gaan?

Georgië is een satelliet-staat van Rusland. Die Russen doen nu hele nare dingen. Wat als ze daar ineens nog meer pro Rusland worden en de EU sluit de grenzen? Dan zitten we samen vast in Georgië... Ik lag er wakker van.

Uiteindelijk ben ik bij het ZWO-team met enveloppen vouwen aangeschoven en heb ik mijn twijfel geuit.

Hoe fijn was dat. Een gesprek met mensen die het begrepen, die ook wel twijfelden, maar die vooral ook dachten aan de mensen daar. En hoe belangrijk is het om onze jongeren een kans te geven om op een geweldige manier andere landen en culturen te leren kennen.

Het nieuwsbericht dat Georgië zijn grenzen had geopend om een vrijhaven te zijn voor al die Russische zonen, broers, vaders en opa's die opgeroepen waren voor het leger en niet als kanonnenvoer wilde eindigen, gaf de doorslag. In Georgië waren ze welkom. Dát zegt toch ook iets over het land.

Ik heb de highlights van Georgië gegoogled. Wat een prachtig land! Wat een bijzondere geschiedenis.

Langzaam draaide mijn twijfel om in nieuwsgierigheid. Een nieuw stukje van de wereld ontdekken. Kennismaken met een ander volk. Van elkaar leren, zien hoe ze daar leven. Een pad voorbereiden voor mooie vervolgreizen.

Mijn hart is geopend. Een nieuw avontuur gaat beginnen.

Een hilarisch moment tijdens de laatste vergadering: Ik had een lijstje namen van plekken en plaatsen gekregen die ik op

Google maps had opgezocht. Zo ook de plek Beso. Google vond een prachtige wijngaard. Georgië blijkt hele goede wijngebieden te hebben. Ik werd helemaal blij. De rest lag in een deuk, want Beso was geen plek, maar de naam van één van de jeugdwerkers daar!

Ik ga me verder verdiepen in Georgië en neem u graag mee met de voorbereidingen van deze reis.
De tickets zijn geboekt en van 10 tot 17 juni ga ik mee met de ZWO-groep op verkenningreis naar Georgië.

Wordt vervolgd!

Mieke van Vliet

Proefboerderij Queen of Peace

Inmiddels is de proefboerderij in Uganda gestart met 200 kuikens. De huisvesting en de inventaris zijn aangekocht en gebouwd. Met de opbrengsten voor de diverse acties ten behoeve van de proefboerderij is het nu mogelijk om praktische landbouwlessen te geven. In de buurt van Queen of Peace is extra grond beschikbaar gekomen om gewassen voor de dieren te verbouwen. Dat scheelt uiteindelijk in de aankoop van het voer.

Het belangrijkste doel van de proefboerderij is om te bouwen aan een zelfvoorzienende gemeenschap en de kippen en koeien kunnen hier een bijdrage aan leveren. De studenten van Queen of Peace worden opgeleid en kunnen deze kennis zelf toepassen in hun eigen familie. Hiermee ontstaat een gemeenschap die meer zelfvoorzienend wordt en niet meer alleen afhankelijk is van landbouwproducten. Door het verkopen van de kippen en de melk genereert geld binnen de gemeenschap waar ze mee leren omgaan en op termijn kunnen investeren. Een mooie manier verder te bouwen aan de gemeenschap in Mpigi, Uganda.

Colofon

Rondom 'de Eshof' is het kerkblad van de Protestantse Gemeente 'de Eshof' te Hoevelaken en verschijnt 10 keer per jaar.

De Rondom is in de eerste plaats bestemd voor de leden van de kerkelijke gemeente en daarnaast voor een ieder die kennis wil nemen van de activiteiten binnen 'de Eshof'. De Rondom voorziet de lezer van algemene informatie over het gemeentelieven en is tevens een platform voor gemeenteleden om zaken betreffende kerk en geloof te delen.

Redactie

Jan van de Kuilen, Ad Ritmeester en Inge Pie
Kopij inleveren bij: rondomdeeshof@gmail.com

Distributie

Annie en Frans Hanse

Inleverdata

Inleverdatum voor het aprilnummer is
dinsdag 28 maart 2023

Inleverdatum voor het meinumnummer is
dinsdag 25 april 2023

Ondersteunt u het kerkblad al?

De Rondom wordt bekostigd uit giften van de lezers. Uw gift is welkom op IBAN: NL03 RABO 0373735375

t.n.v. Prot.Gemeente 'de Eshof' Rondom

Wij vragen een bijdrage van € 25,- voor de gedrukte Rondom (optioneel inclusief digitale versie)

Als u alléén de digitale Rondom wilt ontvangen vragen wij een bijdrage € 7,50.

Wilt u de Rondom ook digitaal of alleen digitaal ontvangen dan kunt u dat aan de redactie kenbaar te maken of een mail te sturen aan: digitale.rondom@gmail.com

Stelt u geen prijs op de Rondom, geef dat dan a.u.b. door aan digitale.rondom@gmail.com We verwijderen dan uw adres uit het bezorgbestand.

Rondom op de website

Op de website van 'de Eshof', www.pgdeeshof.nl is een kleurenversie van de Rondom beschikbaar. Hierin zijn echter de privacygevoelige delen weggelaten.

Eshof Nieuwsbrief

Hierin informeren we u wekelijks over alles met betrekking tot de kerkdiensten en de activiteiten in de Eshof voor die week.

Wilt u ook graag de nieuwsbrief ontvangen?

Geef u op bij: nieuwsbriefeshof@kpnmail.nl

Collecteoverzicht januari 2023

Datum	Diaconie	Diaconie	Kerk	Kerk
1-1-2023	Leger des Heils	122,10	Eredienst	106,50
8-1-2023	Nijkerks Diaconaal Beraad	175,51	Verwarming gebouw	258,90
15-1-2023	St. Moederzorg	238,25	Cantorij	187,70
22-1-2023	Hospice Nijkerk	277,42	Jeugd- en Jongerenwerk	214,68
29-1-2023	Voedselbank	288,50	Pastoraat	201,90
	Totaal	1101,78	Totaal	969,68

Collectebeheerder Jose van Dasselaar

Terugblik classicale vergadering 14 februari

Na de opening kwamen de benoemingen aan de orde. Onze classispredikant dr. Wilbert van Iperen is benoemd voor een nieuwe periode van vijf jaar ingaande 1 september. Dat was de laatste stap in het hele proces. Op voordracht van het classicaal college voor behandeling van beheerszaken is voor een nieuwe periode benoemd Dick de Winter uit Epe en als nieuw lid Joost Verbakel uit Ede. Het classicaal college voor het opzicht droeg voor een nieuwe periode als juridisch adviseur voor Jan Catsburg uit Ede. De classicale commissie financiën Veluwe stelde voor in de vacature van Riky Hilbrink uit Nijbroek Henk van Boven uit Oosterwolde te benoemen. De vergadering stemde daarmee in. Als laatste vroeg het classicaal college voor de visitatie de volgende personen te benoemen voor een nieuwe termijn: ds. Paul van der Meulen uit Apeldoorn, Theo Klootwijk uit Klarenbeek, Klaas van der Hoek uit Wapenveld, Gijs van Ginkel uit Ede, ds. Cor van de Worp uit 't Harde, Arie van Alphen uit Lunteren, Henk Reurink uit 't Harde en Evert Schimmel uit Voorthuizen.

De classicale vergadering Gelderland Zuid & Oost heeft een notitie opgesteld over de vervulling van ambten en functies. In deze notitie worden voorstellen gedaan om het bestuur van een gemeente eenvoudiger te maken omdat het steeds moeilijker wordt om een voldoende kerkenraadsleden te vinden. In de discussie werd gesteld dat samenwerking en kennisdeling ook van belang zijn. Deze notitie is inmiddels ook bij de generale synode aan de orde geweest. Het breed moderamen brengt tot heden jaarlijks een verslag uit van de werkzaamheden. Het breed moderamen heeft een eigen takenpakket. Onderdelen daarvan zijn besluiten bij het beroepingswerk, adviseren van gemeenten bij de

toekomstverkenning, structuur van de kerkenraden en preekconsent. In de vergadering is afgesproken dat voortaan in de loop van het jaar de classicale vergadering wordt bijgepraat over waar het breed moderamen mee bezig is.

Ds. Gerben Westra is vorig jaar met emeritaat gegaan en daarmee geen afgevaardigde meer naar de classicale vergadering. Hij was ook assessor. De vergadering heeft ingestemd dat hij in 2023 als adviseur deelneemt aan de vergaderingen. Hij volgt dan op 1 januari de huidige preses op en wordt dan boventallig lid van de vergadering. Voor dit jaar is onze classispredikant assessor.

Er zijn meerdere vacatures in de classicale vergadering en in het breed moderamen. Dat baart de vergadering zorgen. Gelukkig is er een potentiële gegadigde maar die wil zich eerst goed oriënteren.

We hebben met elkaar gesproken over de speerpunten voor een nieuw beleidsplan. Veel van wat nu al gedaan wordt en wat ook van waarde is, blijven we doen zoals de bijeenkomsten met de kerkelijk werkers, de predikanten in algemene dienst of met bijzondere opdracht en de bezoeken aan de werkgemeenschappen. Onze classispredikant bezoekt alle gemeenten. Voor de komende tijd gaat de aandacht als eerste uit naar grijs en groen waarbij het dan gaat over generaties in de kerk. Iets wat breed leeft onder de aanwezigen. Verder blijven we aandacht schenken aan zelfstandig en samen over samenwerking tussen gemeenten en behoud en vernieuwing over eenheid en verscheidenheid. In de discussie werd expliciet aandacht gevraagd voor het geestelijk leidinggeven bij alles wat we doen en aandacht voor de grote oecumene. Hiermee kan de voorbereidingsgroep verder met het werk.

We besloten de avond met een kort avondgebed.

*scriba classicale vergadering Veluwe,
Gerrit Bok*

